

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613215151
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1613215151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Korytár s.r.o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, proti žalovanému N. o zaplatenie 422,29 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 329,06 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 295,88 € od 28.12.2011 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,12 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.11.2013 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 422,29 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 359,39 € od 22.11.2013 do zaplatenia. V žalobe uviedla, že ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom uzavrela úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorou sa zaviazala poskytnúť mu úver vo výške 729,60 € za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Žalovaný však nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu mu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Dňa 20.8.2012 žalobkyňa vyzvala žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 359,39 € spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu vyhotovenia žaloby predstavoval dlh žalovaného sumu 422,29 € a pozostával z istiny 71,61 €, zosplatennej istiny 224,27 €, poistenia 7,32 €, úrokov 25,86 €, pokuty (ušlého úroku) 30,33 €, sankčného úroku z omeškania 62,36 € a dopočtu k žalobe 0,54 €.

2. Podaním doručeným súdu dňa 10.3.2015 žalobkyňa bližšie špecifikovala uplatnený nárok. Uviedla, že žalovaný sa zaviazal splácať úver v 48 mesačných splátkach vo výške 27,29 €. S poukazom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok, stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, pričom jeho splatnosť nastala 29.11.2011, kedy žalobkyňa vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej čiastky v lehote 15 dní. Žalobkyňa si tak uplatňuje voči žalovanému sumu 422,29 €, ktorú tvorí a/ istina vo výške 71,61 € (dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia), b/ zosplatená istina 224,27 € (dlžná suma úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho plnenia úveru - ide teda o zvyšnú časť poskytnutého úveru, uplatňovanú v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru), c/ úrok vo výške 25,86 € (úrok z poskytnutej istiny do času zosplatenia), d/ pokuta (ušlý úrok) zo zosplatennej istiny vo výške 30,33 € (tzv. ušlý úrok, ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v

zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru), e/ dlžné poistné vo výške 7,32 €, f/ sankčný úrok z omeškania vo výške 62,36 € + dopočet ku dňu podania žaloby 0,54 €, teda spolu 62,90 € (úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe 0,025 % denne zo sumy 359,39 € za obdobie od 15.12.2011 do 21.11.2013; žalovaný sa totiž dostal do omeškania uplynutím 15 dní od zaslania výzvy zo dňa 29.11.2011 na zaplatenie celého dlhu, t.j. od 15.12.2011). Žalobkyňa si zároveň uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 359,39 € od 22.11.2013 do zaplatenia. Jedná sa o pokračovanie sankčného roku z omeškania ako bol špecifikovaný vyššie. Suma 359,39 € pritom pozostáva z istiny, zosplátnenej istiny, úroku, pokuty (ušlého úroku) a dlžného poistného.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a/ sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškание v prospech spotrebiteľa, b/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil dňa 28.9.2020 rozsudok bez nariadenia pojednávania. Súd v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 22.9.2020.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

7. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 29.9.2008 medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom súd zistil, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 729,60 € na nákup tovaru (.). Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 48 mesačných splátkach po 27,29 € (z čoho 1,83 € predstavovalo dobrovoľné poistné). Strany si dohodli úrok vo výške 28,18 % ročne. RPMN predstavovala 38,3 % a priemerná RPMN 61,36 %. Dátum prvej splátky úveru sa dohodol na 29.10.2008, úhrada ostatných splátok vždy do 20. dňa v mesiaci a lehota splatnosti k 20.9.2012. Celkové náklady spotrebiteľa na úver predstavovali 492,46 €.

8. Z úverových zmluvných podmienok žalobkyne, konkrétne z Hlavy 6. Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru, z jej § 3 písm. a/ vyplýva, že klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Z § 6 tejto Hlavy vyplýva, že v prípade vzniku akejkoľvek skutočnosti uvedenej pod písm. a/, b/, c/ § 3 tejto Hlavy, ak jej jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

9. Z výpisu splátok a úhrad k predmetnej úverovej zmluve vyplýva, že žalovaný na úver zaplatil celkovo sumu 942,18 €. Úver však riadne nespĺcal, dostal sa so splátkami do omeškania, v dôsledku čoho bol úver zosplátnený k 29.11.2011. Dlžná suma z tohto úveru k 21.11.2013 predstavovala 422,29 € a pozostávala z istiny 71,61 €, zosplátnenej istiny 224,27 €, poistenia 7,32 €, úroku 25,86 €, pokuty (ušlého úroku) 30,33 €, sankčného úroku z omeškania 62,36 € a dopočtu sankčného úroku z omeškania 0,54 €.

10. Písomnosťou zo dňa 29.11.2011 žalobkyňa vyzvala žalovaného na splatenie celého úveru čerpaného na základe predmetnej úverovej zmluvy, pričom dlžnú čiastku vo výške 359,39 € žiadala od žalovaného zaplatiť najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Jej odoslanie na poštovú prepravu žalobkyňa preukazovala podacím hárkom, z ktorého vyplýva, že zásielka bola podaná na pošte 12.12.2011.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

17. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

18. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

20. Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b/ dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej táto poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 729,60 €. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nechýba žiadna zákonom predpísaná náležitosť, v prípade absencie ktorej by bolo možné v zmysle § 4 ods. 3 poslednej vety ZoSÚ považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

27. V danom prípade nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný na poskytnutý úver zaplatil len sumu 942,18 €, a ani to, že sa dostal so splácaním úveru do omeškania, v dôsledku čoho žalobkyňa dôvodne úver zosplatnila k 29.11.2011. Podľa tvrdení žalobkyne dlh žalovaného k uvedenému dňu predstavoval sumu 359,39 € a pozostával z istiny 71,61 €, zosplatennej istiny 224,27 €, úrokov 25,86 €, zmluvnej pokuty 30,33 € a poisťného vo výške 7,32 €. Súd považoval nárok žalobkyne za dôvodný len v časti istiny, úrokov a poisťného, teda v sume 329,06 € a túto sumu aj uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni.

28. Za nedôvodnú považoval súd žalobu v časti zmluvnej pokuty vo výške 30,33 €, ktorú si žalobkyňa podľa svojich vlastných tvrdení uplatňovala v zmysle úverových zmluvných podmienok, konkrétne ich Hlavy 6, § 6. Súd je toho názoru, že dojednanie o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, to znamená listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Tento názor je súladný s ustálenou judikatúrou ohľadom dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľských zmluvách (k tomu bližšie porovnaj napr. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11). Vychádzajúc z uvedeného súd uzatvára, že ak v rámci spotrebiteľskej zmluvy dojednanie o zmluvnej pokute nie je obsiahnuté priamo v zmluve, ale len vo všeobecných obchodných podmienkach, hoci vyhlásených za jej súčasť, zmluvnú pokutu nemožno považovať za platne písomne dojednanú. Nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy právneho úkonu potom v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka robí dohodu účastníkov absolútne neplatnou. So zreteľom na to súd žalobu v časti požadovanej zmluvnej pokuty zamietol.

29. Keďže je žalovaný v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyni v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Žalobkyňa si uplatňovala úroky z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 359,39 € od 15.12.2011 až do 21.11.2013 (ktoré vyčíslila sumou 62,90 €) a aj ďalej vo výške 0,025 % denne zo sumy 359,39 € od 22.11.2013 až do zaplatenia. Úroky z omeškania teda požadovala odo dňa 15.12.2011, tvrdiac, že je to deň nasledujúci po uplynutí 15 dňovej lehoty od zaslania výzvy žalovanému na zaplatenie celej dlžnej sumy. Z priloženého poštového podacieho hárku ale vyplýva, že predmetná zásielka bola podaná na pošte až 12.12.2011, spomínaná 15 dňová lehota tak uplynula 27.12.2011 a žalovaný sa s plnením dlžnej sumy dostal do omeškania až 28.12.2011. Žalobkyni preto mohol súd priznať úroky z omeškania až od tohto dátumu a len v zákonom stanovenej maximálnej výške, ktorá bola k uvedenému dátumu 9 % ročne (žalobkyňou uplatňovaných 0,025 % denne totiž predstavuje viac, konkrétne 9,125 % ročne). Taktiež nebolo možné žalobkyni priznať úroky z ňou požadovanej sumy 359,39 €. Súd je totiž toho názoru, že žalobkyni patria úroky z omeškania len z uplatnenej istiny úveru, nie však z nezaplatených úrokov, pretože tak Občiansky ako aj Obchodný zákonník možnosť priznania príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva (zmluvných úrokov) nepredpokladajú, teda neprípúšťajú (k tomu porovnaj najmä rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 24.3.2004 sp. zn. 35 Odo 101/2002, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22.2.2018 sp. zn. 6Co/31/2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30.5.2017 sp. zn. 6Co/92/2017 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27.5.2020 sp. zn. 6Co/5/2020). Obdobné konštatovanie platí aj vo vzťahu k vyššie priznaným poplatkom v sume 7,32 €, ktoré taktiež nemožno považovať za súčasť istiny úveru. Vychádzajúc z uvedeného potom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy dlžnej istiny 295,88 € od 28.12.2011 až do zaplatenia a vo zvyšnej časti požadovaných úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

30. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal zo sumy 359,39 € (istina úveru 295,88 € + úrok 25,86 € + poisťné 7,32 € + zmluvná pokuta 30,33 €). Žalobkyňa bola úspešná v časti sumy 329,06 €, t.j. 91,56 %. Žalovaný mal úspech v časti 30,33 €, t.j. 8,44 %. Vo veci tak bola úspešnejšia žalobkyňa, ktorej vznikol voči žalovanému nárok na pomernú náhradu účelne vynaložených trov v rozsahu 83,12 % (91,56 - 8,44). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).

V Malackách 28. septembra 2020

Mgr. Ján Pastirčík

s u d c a

Za správnosť vyhotovenia:

Miroslava Koniariková